

ikke, idet Kellogg-Pagtens nye Grundsætninger allerede nu var gældende og maatte gaa forud for Forbundspagtens Ordlyd, hvor der var nogen Modstrid tilstede. Derimod var det en politisk og psykologisk Nødvendighed at ændre Folkeforbundets Grundlov saaledes, at ogsaa den jævne Mand klart og tydeligt deri kunde læse, at den ikke mere hjemlede nogen Ret til at gaa til Krig. Paa den anden Side havde en nærmere Overvejelse indenfor Udvalget

vist, at Spørgsmaalet ikke var saa lige til, som det maaske kunde synes ved første Øjekast, hvorfor der var opnaaet almindelig Enighed om at lade det nærmere undersøge i et af Raadet nedsat 11-Mands-Udvalg, der skulde træde sammen i det første Kvartaar af 1930. Dets Beretning skal forelægges Forbundsmedlemmerne, saaledes at en hensigtsmæssig Ordning kan træffes af Folkeforbundets næste Forsamling.

Fremskyndelse af Ratifikationen af internationale Konventioner.

Fra dansk Side fremsattes den 6. September i Forsamlingen et Forslag om »at henvise til Overvejelse i første Udvalg Spørgsmaalet om, hvilke Midler der maatte være egnede til at fremskynde Ratifikationen af de af Folkeforbundets Organer eller Arbejdsorganisationen vedtagne mellemfolkelige Konventioner, derunder hvorvidt det maatte være betimeligt at nedsætte et blandet Udvalg, udnævnt af Forsamlingen og Raadet, med den Opgave at fremskynde de undertegnede Konventioners Ratifikation«. Forslaget henvistes Dagen efter paa Forslag af Udvalget for Dagsordenen til Behandling i første Udvalg.

Generalsekretariatets juridiske Afdeling havde som Grundlag for Drøftelsen ladet udarbejde en indgaaende historisk Redegørelse for Spørgsmaalets Udvikling siden den anden Folkeforbundsforsamling i 1921. Denne Redegørelse er trykt i dansk Oversættelse som Bilag 6, Sp. 3893. Som særligt Tillæg til den aarlige Generalrapport offentliggøres en Liste over Staternes Deltagelse, Undertegnelse, Ratifikation og Tilslutning med Hensyn til de enkelte Konventioner. Tilsvarende Fortegnelser offentliggøres over de i Medfør af Artikel 405 i Versailles-Traktaten og de tilsvarende Artikler i de andre Fredstraktater ved Folke-

forbundet indregistrerede Arbejdskonventioner

Forslaget medførte en omfattende, livlig Drøftelse i Udvalget. Denne indledes af Folketingsmand *Holger Andersen*, der udførligt motiverede det danske Forslag. Han fremhævede, at der trods de af Sekretariatet og Raadet udfoldede Anstrengelser stadig bestod et iøjnefaldende Misforhold mellem Antallet af vedtagne og underskrevne Traktater og Konventioner paa den ene Side og Antallet af ratificerede og ikrafttraadte Traktater og Konventioner paa den anden Side. Dette gjaldt ikke blot paa det store politiske, men ogsaa — og ikke mindst — paa det økonomiske og finansielle Omraade.

»Det seneste, forøvrigt betegnende Tilfælde, som vi har for Øje, angaar Konventionen om Ophævelse af Begrænsningerne af Ind- og Udførsel. Denne Konvention, hvis Vedtagelse i 1927 højlydt proklameredes som den første Etape og praktiske Følge af den økonomiske Verdenskonference i Maj 1927, som en — omend endnu kun beskeden — Iværksættelse af de Grundsætninger, hvis Anvendelse bemeldte Konference indtrængende havde anbefalet«. Den nuværende uholdbare Tilstand fremgik klart af den engelske Handelsminister *Grahams Tale* i Forsamlingen den 7. Sep-